

การเปิดตลาดกับอ่อน หินแกรนิต และผลิตภัณฑ์ภายใต้ FTA

อุตสาหกรรมหินอ่อนและหินแกรนิตของไทยเป็นอุตสาหกรรมแบบครบวงจร ตั้งแต่การทำเหมืองแร่ การตัดจากหินก้อน (Block) การเลื่อยให้เป็นหินแผ่นสำเร็จรูป การขัดผิว ให้เป็นมัน และการแปรรูปหรือการแกะสลักตามรูปแบบที่ต้องการ โดยสินค้าไทยสามารถผลิตได้ คุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ และส่งจำหน่ายแข่งขันได้ในตลาดต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ปัจจุบันในระบบตลาดเสรีซึ่งเกิดการแข่งขันกันรุนแรงมากขึ้นทั้งด้านราคาและรูปแบบที่หลากหลายตลอดจนสีล้นของหินจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน มีผลทำให้ความต้องการของผู้บริโภคบางกลุ่มเปลี่ยนไปนิยมสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น เช่น หินอ่อนจากประเทศอิตาลี จีน และ อินเดีย เป็นต้น

การเปิดเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) ตลาดหินอ่อน หินแกรนิต และ ผลิตภัณฑ์ นอกจากการผูกพันตามข้อตกลงอาเซียนภายใต้กรอบ AFTA และพันธกรณีองค์การการค้าโลก (WTO) แล้วนั้น ยังมีที่ต้องเปิดตลาดเสรีเพิ่มขึ้นแบบทวีภาคีอีกกับประเทศออสเตรเลีย และประเทศจีน โดยการปรับลดอัตราภาษีลงตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด สำหรับการเปิดตลาดเสรีตามกรอบ WTO ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 ผู้ประกอบการผลิตหินอ่อนหินแกรนิตในประเทศได้ขออนุญาตให้ชะลอการเปิดตลาดออกไปก่อนโดยต้องการให้ยืดหยุ่นและขยายกรอบระยะเวลาออกไปอีก เพื่อเตรียมการปรับเพิ่มขีดความสามารถรองรับการแข่งขันหลังการเปิดตลาดเสรี

สินค้าควบคุม

แร่และสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานมีอยู่หลายชนิดจัดเป็นสินค้าประเภทที่ต้องควบคุมหรือต้องขออนุญาตการนำเข้าและการส่งออก นอกจากนี้มีสินค้าที่จัดเป็นประเภทที่ต้องห้ามในการนำเข้าและการส่งออก ดังนั้น ผู้ประกอบการที่ต้องการจะนำเข้าหรือส่งออกสินค้าดังกล่าวต้องขออนุญาตจากหน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลสินค้านั้นก่อนที่จะผ่านไปสู่กระบวนการของศุลกากรต่อไป ตามรายละเอียด ดังนี้

1. สินแร่หลายชนิดเป็นสินค้าที่ต้องควบคุมในการนำเข้าและส่งออก โดยแร่ที่อยู่ในความควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรมี 1 ชนิด ได้แก่ สินแร่ดีบุก ส่วนแร่ที่อยู่ในความควบคุมการส่งออกนอกราชอาณาจักรมี 12 ชนิด เช่น ทองแดง สังกะสี เหล็ก โดโลไมต์ แบไรต์ ยิปซัม เฟลด์สปาร์ และดินขาว เป็นต้น โดยเป็นสินค้าตามกฎกระทรวงฉบับที่ 24 (2516) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งกำกับดูแลโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

2. สินค้าห้ามนำเข้า 9 รายการ ในจำนวนนี้มีสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้แก่ เพชร (ตามมาตรการคว่ำบาตรสาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน กับ สาธารณรัฐไลบีเรีย) ซึ่งกำกับดูแลโดยกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

3. สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าจำนวน 32 รายการ ในจำนวนนี้มีสินค้าแร่และโลหะรวมอยู่ด้วย ได้แก่ เพชรที่ยังไม่ได้เจียรไน (Rough Diamonds) หินอ่อนก้อน และหินจำพวกที่ใช้ทำอนุสาวรีย์หรือหินก่อสร้างที่ตกแต่งแล้ว (กฎหมายควบคุมโดยกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการนำเข้าในราชอาณาจักร พ.ศ. 2525 และ พ.ศ.2546) เหริยัญโลหะเปล่า (ตามประกาศและระเบียบกระทรวงพาณิชย์) และทองคำ (รับอนุญาตผ่านกระทรวงการคลัง)

4. สินค้าห้ามส่งออก 8 รายการ ในจำนวนนี้มีสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานรวมอยู่ด้วย ได้แก่ ทราย (ทรายธรรมชาติทุกชนิดทั้งที่บดและยังไม่บดที่มีซิลิกาออกไซด์เกินกว่าร้อยละ 75 โดยน้ำหนัก) ตามกฎหมายควบคุมตามประกาศกระทรวงพาณิชย์

5. สินค้าที่ต้องขออนุญาตส่งออก 21 รายการ จะเป็นสินค้าอุตสาหกรรม 9 รายการในจำนวนนี้มีสินค้ากลุ่มแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้แก่ ถ่านหิน (เฉพาะที่มีแหล่งกำเนิดจากต่างประเทศ) ตามประกาศและระเบียบกระทรวงพาณิชย์ แร่ที่มีทรายเป็นส่วนประกอบ (ตามที่กรมทรัพยากรธรณีเห็นสมควร) และทองคำ (ขออนุญาตผ่านกระทรวงการคลัง)

หินที่ต้องขออนุญาตนำเข้า

หินอ่อน หินแกรนิตและผลิตภัณฑ์เป็นแร่ที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า (Import licensing) จากกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งในหลักการแล้วไม่อนุญาตให้นำเข้า เว้นแต่กระทรวงพาณิชย์เห็นควรผ่อนผันให้นำเข้าเป็นเฉพาะกรณี ดังนี้

1. วัตถุประสงค์หินอ่อนหรือหินอ่อนก้อน (Block) เป็นสินค้านำเข้าตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 จัดเป็นสินค้าควบคุมการนำเข้าตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ

2. หินอ่อนหรือหินแกรนิตสำเร็จรูป รวมทั้งผลิตภัณฑ์ เป็นสินค้าตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 68.02 จัดเป็นสินค้าควบคุมการนำเข้าตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ วัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและสงวนเงินตราต่างประเทศ

การเปิดตลาดหินอ่อน หินแกรนิต และผลิตภัณฑ์

การเปิดตลาดหินอ่อน (Marble) หินแกรนิต (Granite) และผลิตภัณฑ์ ภายใต้กรอบความตกลงการเปิดเขตการค้าเสรี WTO, AFTA, FTA ไทย-ออสเตรเลีย และ FTA ไทย-จีน นั้น มีเป้าหมายแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ การปรับลดอัตราภาษีนำเข้าให้ลดลงจนเหลือต่ำสุด กับ การให้ยกเลิกมาตรการการขอใบอนุญาตนำเข้า (Import licensing) หรือการเปิดตลาด ตาม

ประกาศกระทรวงพาณิชย์เนื่องจากเป็นกลุ่มสินค้าควบคุมซึ่งต้องขออนุญาตก่อนจะนำเข้าผ่านการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ดังนี้

1. การปรับลดอัตราภาษีนำเข้า

ตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และพันธกรณีองค์การการค้าโลก (WTO) การเปิดเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย การเปิดเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย จะเปิดตลาดหินอ่อนหินแกรนิตและผลิตภัณฑ์ตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 และ 68.02 โดยไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมมากนัก ตามรายละเอียดการลดอัตราภาษีมีดังนี้

1.1 หลักเกณฑ์การนำเข้าสินค้าปกติต้องเสียภาษีนำเข้าตามประเภทพิกัดอัตราอากรศุลกากรที่กำหนดไว้ซึ่งกระทรวงการคลังได้มีการปรับลดอัตราร้อยละที่จัดเก็บให้เป็นไปตามนโยบายการปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบแบบตามมูลค่าเพิ่ม (Value Added Escalation) หรือขั้นบันไดโดยได้ทยอยปรับลดเพิ่มเติมมาเป็นระยะๆ ตั้งแต่ปี 2542 เพื่อให้มีอัตราภาษีที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการค้าของโลก และเพื่อให้สอดคล้องตามนโยบายการค้าของประเทศรองรับการเปิดตลาดเสรีทั้งตามกรอบ WTO และ AFTA อัตราภาษีนำเข้าจะลดลงเป็นร้อยละ 0 ทั้งหมดในปี 2553 ซึ่งถ้าเป็นกลุ่มสินค้าวัตถุดิบหรือมีปริมาณการผลิตในประเทศน้อยกว่าความต้องการใช้ในประเทศ หลักเกณฑ์กำหนดให้สินค้าชนิดนั้นปรับลดอัตราภาษีลงเหลืออัตราร้อยละ 1 สำหรับหินอ่อนหรือหินอ่อนก้อน (Block) ตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 ซึ่งเป็นสินค้าวัตถุดิบ นั้น กระทรวงการคลังได้ดำเนินการประกาศลดอัตราอากรขาเข้าจากร้อยละ 8.75-20 เหลือเป็นอัตราร้อยละ 1 (พิกัด 2515.11) และ จากอัตราร้อยละ 20 เป็น ร้อยละ 12.5 (พิกัด 2515.12) ไปแล้ว

1.2 หินอ่อนหรือหินแกรนิตสำเร็จรูปรวมถึงผลิตภัณฑ์ตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 68.02 ยังไม่ได้มีการปรับลดอัตราอากรขาเข้าลง ให้คงอัตราเดิมไว้ที่อัตราร้อยละ 30 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ

1.3 การปรับลดอัตราภาษีนำเข้าตามกรอบความตกลงต่างๆของการเปิดเขตการค้าเสรี มีดังนี้

1.3.1 ตามกรอบ AFTA ภายใต้ CEPT หินอ่อนหินแกรนิต (พิกัด 25.15, 25.16) ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมาอัตราภาษีปรับลดเหลือร้อยละ 0 และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (พิกัด 68.02) เก็บเหลืออัตราร้อยละ 5

1.3.2 ตามกรอบความตกลงการเปิดเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย หินอ่อนหินแกรนิตและผลิตภัณฑ์ทุกรายการ (พิกัด 25.15, 25.16, 68.02) จากอัตราร้อยละ 12.5, 20 และ 30 ตามกรอบกำหนดให้ปรับเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553 (ค.ศ. 2010)

1.3.3 ความตกลงการเปิดเขตการค้าเสรีไทย-จีน แบ่งออกเป็น

- กลุ่มวัตถุดิบ (พิกัด 2515.11 และ 2516.11) ไม่ได้ถูกจัดเป็นสินค้าในรายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List : SL) จึงกำหนดกรอบให้ปรับลดลงจากอัตราร้อยละ 12.5 เหลือร้อยละ 0 ในปี 2553
- กลุ่มสินค้ากึ่งสำเร็จรูปจะถูกจัดเป็นสินค้านำเข้ารายการอ่อนไหวหรือ SL (พิกัด 2515.12 และ 2516.12) ให้ปรับลดลงจากอัตราร้อยละ 20 เหลือต่ำสุดเป็นร้อยละ 5 ในปี 2561 (ค.ศ. 2018)
- กลุ่มผลิตภัณฑ์หินอ่อนหินแกรนิต (พิกัด 6802) ถูกจัดเป็นสินค้านำเข้ารายการอ่อนไหวสูง (High Sensitive List : HSL) ให้คงอัตราร้อยละ 30 หรือเก็บตามสภาพ (Specific Tax) ที่กิโลกรัมละ 3.75 บาท

2. การเปิดตลาด

การเปิดตลาดหินอ่อน (Marble) หินแกรนิต (Granite) และผลิตภัณฑ์ เป็นสินค้าตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 และ 68.02 ข้อผูกพันตามพันธกรณีขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) จะต้องยกเลิกการขออนุญาตนำเข้าจากกระทรวงพาณิชย์ นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 ที่ WTO เริ่มใช้บังคับ แต่ผู้ประกอบการผลิตหินอ่อนหินแกรนิตในประเทศได้ขอผ่อนผันเรื่อยมานับเป็นเวลารวม 10 ปี นับแต่พันธกรณีขององค์การการค้าโลกมีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ สำหรับประเทศสมาชิก WTO ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว จะต้องทบทวนนโยบายการค้าทุก 2 ปี ส่วนไทยจัดเป็นประเทศในกลุ่มกำลังพัฒนาจะต้องทบทวนนโยบายการค้าทุก 4 ปี ซึ่งประมาณปลายปี 2550 ไทยจะถูกทบทวนนโยบายการค้าการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงอาจถูกประเทศคู่ค้าฟ้องร้องให้ชดเชยค่าเสียหายได้ เนื่องจากสินค้าที่จะห้ามนำเข้าและส่งออกได้นั้นต้องมีเหตุผลรองรับเป็นข้ออ้างในเรื่องเพื่อการปกป้องธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง สุขอนามัย เศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ เท่านั้น

ส่วนข้อผูกพันตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) มาตรการห้ามนำเข้าจะต้องยกเลิกในปี 2551 ซึ่งการแข่งขันในกลุ่มอาเซียนไม่เป็นปัญหาเพราะสินค้าไทยมีข้อได้เปรียบในการผลิตมากกว่า

อย่างไรก็ตาม ไทยเปิดตลาดหินอ่อนก่อนตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 แล้วเนื่องจากจัดเป็นกลุ่มสินค้าวัตถุดิบโดยไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้นำเข้าเช่นที่ผ่านมามาตั้งแต่เมื่อปี 2546 ซึ่งยกเว้นให้กับผู้ประกอบการบางกลุ่มนำเข้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาตนำเข้าจากกระทรวงพาณิชย์ ได้แก่ ผู้ถือประทานบัตรหินอ่อนหรือหินประดับหรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแปรรูปหินสามารถนำเข้าหินตามพิกัด 25.15 ได้ และ จะเปิดตลาดโดยยกเลิกมาตรการการขอใบอนุญาตนำเข้า (Import licensing) สำหรับหินวัดระดับ และหินแกะสลักทุกชนิดตามพิกัดประเภทที่ 68.02 ในวันที่ 1 มกราคม 2551

โดยการเปิดตลาดหินอ่อนและหินแกรนิตแผ่นสำเร็จรูปที่ตกแต่งแล้วตามพิกัดประเภทที่ 68.02 จะชะลอเวลาการเปิดตลาดออกไปให้ผู้ประกอบการได้อีกระยะหนึ่ง เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในประเทศมีเวลาในการปรับตัวตามที่ผู้ประกอบการขอผ่อนผันให้สามารถแข่งขันได้กับหินที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและในเวทีโลกต่อไป

สถานภาพอุตสาหกรรมหินอ่อน หินแกรนิตในประเทศ

การผลิต

การผลิตหินอ่อน หินแกรนิตปี 2549 มีมูลค่ารวม 95.4 ล้านบาท (ตารางที่ 1.) ขณะที่ความต้องการใช้มีมากกว่าจึงทำให้มีการนำเข้าเป็นจำนวนมาก ขบวนการผลิตมี 3 ขั้นตอนคือ

1. การผลิตหินก้อนหรือหินบล็อก (block or slab) โดยใช้เครื่องมือเป็นหัวเจาะซึ่งจะมีราคาสูง
2. การเลื่อยหินบล็อก ให้ได้ขนาดตามที่ต้องการโดยใช้เครื่องมือจำพวกเลื่อยซึ่งจะมีราคาสูง
3. การตัด-แต่งเป็นหินสำเร็จรูป (Tile) โดยใช้เครื่องมือตัด และจะนำไปขัดให้มันด้วยเครื่องขัดอัตโนมัติหรือโดยใช้แรงงานคน

บริษัทผู้ผลิต จำนวนเหมืองเปิดดำเนินการเป็นเหมืองแกรนิตกว่า 30 ราย และเป็นเหมืองหินอ่อนกว่า 40 ราย ตั้งแต่ปี 2523 โรงงานผลิตหินอ่อนในไทยเกิดขึ้น 2 แห่ง คือ บริษัทหินอ่อน จำกัด และ บริษัทสุโขทัยหินอ่อน จำกัด ปี 2528 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ/สทท.) ได้ให้การส่งเสริมแก่กิจการทำเหมืองแปรรูปหินอ่อน หินแกรนิต และหินขัด ปัจจุบันมีผู้ผลิตกว่า 150 ราย และผลิตผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากหินอ่อนทำเป็นของใช้ต่าง ๆ อีกประมาณ 70 ราย

ตารางที่ 1. การผลิต การนำเข้า และการส่งออก หินอ่อน หินแกรนิตปี 2549

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	การผลิต	การนำเข้า	การส่งออก
หินอ่อนบล็อก (พิกัด 25.15)	53.8	204.4	10.8
หินแกรนิตบล็อก (พิกัด 25.16)	41.6	750.8	15.3
รวม	95.4	955.2	26.1

ที่มา : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, กรมศุลกากร

การนำเข้า

การนำเข้าหินอ่อนหินแกรนิตบล็อกปี 2549 จำนวนรวม 207,597 ตัน เป็นมูลค่ารวมสูงถึง 955.2 ล้านบาท (ตารางที่ 1.) เนื่องจากเป็นวัตถุดิบซึ่งในประเทศมีการผลิตน้อยกว่าความต้องการใช้ จึงทำให้มีการนำเข้ามาก โดยช่วง 4 เดือนแรกปี 2550 มูลค่านำเข้ารวม 232 ล้านบาท แหล่งนำเข้าส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน อินเดีย สเปน ตุรกี อิตาลี และแอฟริกาใต้

การส่งออก

การส่งออกหินอ่อนหินแกรนิตบล็อกปี 2549 มีปริมาณไม่มากเพียง 2,466 ตันรวมเป็นมูลค่า 26.1 ล้านบาท (ตารางที่ 1.) โดยตลาดส่งออกสำคัญส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และ อินเดีย ขณะที่การส่งออกในรูปแบบของหินสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์หินอ่อนหินแกรนิต (พิกัด 68.02) จะมีการส่งออกมากกว่ากลุ่มวัตถุดิบคิดเป็นมูลค่า 103.3 ล้านบาท (ตารางที่ 2.) สำหรับ 4 เดือนแรกปี 2550 การนำเข้าหินสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์ (พิกัด 68.02) มีมูลค่า 3.95 ล้านบาท แหล่งนำเข้ามาจากประเทศจีน อินโดนีเซีย อินเดีย ญี่ปุ่น และ ไต้หวัน ตามลำดับ โดยการส่งออกมีมูลค่า 30.02 ล้านบาทจากประเทศสิงคโปร์ รัสเซีย สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา และมาเลเซีย

ตารางที่ 2. การนำเข้า และการส่งออก ผลิตภัณฑ์หินอ่อน หินแกรนิตสำเร็จรูป

หน่วย : ล้านบาท

ปี	การนำเข้า	การส่งออก	แหล่งนำเข้า	แหล่งส่งออก
2546	23.0	110.6	จีน, อินโดนีเซีย, อินเดีย, ญี่ปุ่น, ไต้หวัน	สิงคโปร์, รัสเซีย, สหรัฐอเมริกา, เนเธอร์แลนด์, ญี่ปุ่น, ออสเตรเลีย, แคนาดา
2547	25.8	109.4		
2548	22.9	101.3		
2549	25.0	103.3		
2550*	3.95	30.02		

ที่มา : กรมศุลกากร (* 4 เดือนแรก)

การบริโภค

หินอ่อน หินแกรนิตถ้าใช้ให้ถูกวิธีจะมีความคงทนสวยงามเป็นเวลานาน โดยการใช้งานนับตั้งแต่งานปูพื้นและฝาผนัง เฟอร์นิเจอร์ งานตกแต่ง สุขภัณฑ์ ไปจนถึงศิลาจารึก วัด โบสถ์เทวสถาน และ สถานที่สำคัญซึ่งต้องการความหรูหรา การบริโภคปัจจุบันยังมีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งของใช้ ของประดับ โดยความต้องการของผู้บริโภคบางกลุ่มในด้านคุณภาพของสินค้ามีแนวโน้มมักเป็นไปตามรสนิยมและความพอใจในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภครต้องการ เช่น การประดิษฐ์หรือแกะสลักเป็นรูปทรงต่างๆตามวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมของแต่ละประเทศ ตลอดจนสีสันทนและลวดลายของหินที่ต่างจากไทยเพราะแหล่งกำเนิดที่ต่างกันทำให้สีสันทนของหินต่างกันไปตามลักษณะธรรมชาติ นอกจากนี้ ความต้องการยังขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและความเปลี่ยนแปลงทางศิลปะการตกแต่งอาคารสถานที่ของแต่ละยุคสมัย

การจำหน่ายและราคา

ราคาหินอ่อนนำเข้าปี 2550 (ม.ค.-เม.ย.) มีระดับราคาเฉลี่ย 7,000 – 7,900 บาทต่อตันหรือเฉลี่ยประมาณ 7,450 บาทต่อตัน โดยราคาขายสูงขึ้นมากเปรียบเทียบกับราคานำเข้าของปี 2549 ซึ่งราคานำเข้าประมาณ 2,220 บาทต่อตัน (5,558 บาท/ลบ.ม.) ขณะที่ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยของหินอ่อนประมาณ 1,440 บาทต่อตัน (3,600 บาท/ลบ.ม.) ส่วนราคานำเข้าของหินแกรนิตเฉลี่ยประมาณ 1,686 บาทต่อตัน (4,550 บาท/ลบ.ม.) แต่ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยของหินแกรนิตประมาณ 1,848 บาทต่อตัน (4,990 บาท/ลบ.ม.) ทั้งนี้จะเห็นว่าราคานำเข้าของหินแกรนิตถูกกว่าต้นทุนการผลิตในประเทศ

ปัญหาและอุปสรรค

1. การแข่งขันกับสินค้านำเข้ามีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน อินเดีย และเวียดนาม มักมีราคาต่ำมาก ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยในประเทศลดจำนวนลง
 2. ความนิยมของผู้บริโภคมีรสนิยมเปลี่ยนไปบริโภคสินค้าต่างประเทศมากขึ้น
 3. การผลิตวัตถุดิบหินอ่อนก้อนไม่เพียงพอกับการใช้ในประเทศ เนื่องจากความล่าช้าของขั้นตอนการขอต่ออายุประทานบัตรซึ่งผ่านหน่วยงานรับผิดชอบหลายส่วน
 4. ยังคงมีการลักลอบนำเข้าวัตถุดิบในราคาต่ำกว่าวัตถุดิบในประเทศ
 5. การสำแดงราคานำเข้าต่ำกว่า (Under value) ความเป็นจริงตามราคาประเมิน แม้จะมีบทลงโทษกำหนดไว้
4. การส่งออกไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับประเทศคู่แข่งได้ อีกทั้งประเทศคู่แข่งสามารถนำกลยุทธ์ในการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมาใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น จีน อินเดีย มีการตั้งราคานำเข้าขั้นต่ำ (Minimum price) ไว้ในระดับสูง แม้อัตราภาษีนำเข้าจะไม่สูงแต่โอกาสที่จะส่งสินค้าเข้าไปจำหน่ายจะทำได้ยาก

ผลกระทบและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

การเปิดตลาดกระทบต่อผู้ประกอบการเหมืองแร่รายย่อย ถึงอาจล้มสลายไป เพราะสินค้าสำเร็จรูปในประเทศแข่งขันไม่ได้กับสินค้าสำเร็จรูปที่จะเปิดนำเข้าอย่างเสรี แม้ราคาและคุณภาพใกล้เคียงกัน และเนื่องจากโดยความนิยมของการบริโภคในประเทศที่เปลี่ยนไปโดยเริ่มหันมานิยมสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น ส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะความสวยงามและหลากหลาย จึงมีผลกระทบกับผู้ประกอบการในประเทศเร็วขึ้น หลังการเปิดตลาดนำเข้า ภาครัฐได้หาแนวทางช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่อาจมีผลกระทบและเกิดความเสียหายจากการเปิดตลาดทั้งหินอ่อน หินแกรนิตและผลิตภัณฑ์ตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 (block & slab) และ 68.02 (Tile) โดยการนำมาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping : AD) ซึ่งไม่ขัดกับข้อตกลง WTO มาใช้ ดังนั้น เมื่อผู้ประกอบการได้รับความเสียหายเนื่องจากสินค้านำเข้ามีปริมาณมากเกินไปและราคาถูกกว่า ให้ผู้เสียหายดำเนินการร้องเรียนถึงกรมการค้าต่างประเทศเพื่อเปิด

การไต่สวนและฟ้องร้องต่อ WTO เรียกว่าชดเชยการเสียหายจากประเทศคู่แข่งชั้นที่ทำให้เกิดความเสียหายเป็นรายประเทศได้ นอกจากนี้ มีแนวทางช่วยลดผลกระทบได้อีกหลายประการ เช่น

1. ควรมีเงื่อนไขกำกับกับการนำเข้ากำหนดให้ประเทศผู้ขายรับซื้อคืนเศษหินกลับออกไปยังประเทศแหล่งที่มา เพราะเข้าข่ายเป็นวัสดุที่เกิดฝุ่นทำลายมลพิษสิ่งแวดล้อม
2. สนับสนุนการใช้หินอ่อนหินแกรนิตในประเทศให้มากขึ้น ถ้าช่วยกันเปลี่ยนมาใช้สินค้าในประเทศเหมือนเดิมการนำเข้าย่อมจะมีโอกาสลดน้อยลง
3. การหามาตรการลดขั้นตอนการต่ออายุประทานบัตรให้เร็วขึ้นกว่าที่ผ่านมา ให้ได้ปริมาณการผลิตที่มากขึ้นจะช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยลง

สรุป

แม้ผลจากการประกาศเปิดตลาดหินอ่อนหินแกรนิตของกระทรวงพาณิชย์จะให้ยกเลิกขั้นตอนการขอใบอนุญาตนำเข้าสินค้าดังกล่าวจากกระทรวงพาณิชย์ แต่ยังคงมีการจัดเก็บภาษีนำเข้าตามปกติและยังต้องปฏิบัติตามร้อยละที่กำหนดไว้ของแต่ละความตกลงเดิมของการเปิดเขตการเสรีในแต่ละกลุ่ม อาทิ WTO ไทย-ออสเตรเลีย และไทย-จีน สำหรับกลุ่มที่เปิดตลาดทันทีได้แก่ หินอ่อนก้อนซึ่งเป็นวัตถุดิบตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 25.15 กลุ่มหินวัดระดับ และหินแกะสลักทุกชนิดตามพิกัดประเภทที่ 68.02 จะเริ่มเปิดตลาดในวันที่ 1 มกราคม 2551 ส่วนผลิตภัณฑ์หินอ่อนหินแกรนิตสำเร็จรูปตามพิกัดประเภทที่ 68.02 ยังคงยึดหยุ่นโดยให้ขยายกรอบระยะเวลาการเปิดตลาดออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้เวลาการปรับตัวแก่ผู้ผลิตในประเทศเพิ่มขีดความสามารถรองรับการแข่งขันต่อไป

กลุ่มส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

สำนักพัฒนาและส่งเสริม

19 มิถุนายน 2550